

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pkf.25.752/2023/4.

A kérelmező:

kérelmező

kérelmező címe

A kérelmező képviselője:

SBGK Szabadalmi Ügyvivői Iroda (ügyintéző: Mészárosné Dónusz Katalin szabadalmi ügyvivő)

ügyvéd címe1

Az ellenérdekű fél:

ellenérdekű fél

ellenérdekű fél címe

Az ellenérdekű fél képviselője:

Dr. Mikófalvi Gábor ügyvéd

ügyvéd címe2

Az ügy tárgya: a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 1.Pk.21.694/2017/8.

A fellebbezést benyújtó fél: kérelmező

Végzés

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 30.000 (Harmincezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A kérelmező (a bejelentési eljárásban: bejelentő) 2011. november 21-én az megjelölés szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 10. osztályba sorolt: „meleg levegővel működő gyógyászati készülék, pumpák gyógyászati használatra, testüregek tisztítására szolgáló készülék, orrváladék eltávolító készülék” áruk tekintetében. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) 12. számú határozatával a bejelentést a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította. Megállapította, hogy a bejelentett megjelölés az árujegyzékben megjelölt speciális gyógyászati készülékeket leíró kifejezés, az eljárás során csatolt okiratok pedig nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a kérelmező a bejelentett megjelölést nem csupán az „márkanév⁴” szóelemmel kiegészítve, hanem önállóan is intenzíven hosszú időn keresztül használta.

[2] A Fővárosi Törvényszék a 3.Pk.25.161/2012/4. számú határozatával a hivatali határozatot hatályon kívül helyezte és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította. Álláspontja szerint a Hivatal helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az megjelölés megjelölés leíró jellegűnek minősül, azonban a kérelmező által igazolt, 15 éven át tartó folyamatos, országos, sőt a környező országokat is érintő használat és a jelentős mértékű piacvezető pozíciót megalapozó piaci részesedést bizonyító iratok bizonyították, hogy a fogyasztók a megjelölés leíró jellege ellenére azt a kérelmezővel azonosítják. Ezen az sem változtat, hogy a kérelmező a termékein a bejelentett megjelölésen kívül esetleg más árujelzőt (márkanév⁴) is alkalmaz.

[3] A Hivatal előtt a folytatódó eljárásban az ellenérdekű fél felszólalást nyújtott be, hivatkozva saját 2008. június 19-i elsőbbségű 196 758 lajstromszámú védjegy ábrás védjegyére, amelynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 10. áruosztályon belül: „gyógyászati készülék és eszközök, meleg levegővel működő gyógyászati készülékek, pumpák gyógyászati használatra, orrüreg tisztítására szolgáló készülékek, orrváladék eltávolító eszközök” termékek vonatkozásában áll fenn. A védjegy a szóelemet világoskék, fehér keretezésű, nyomtatott speciális grafikájú nagybetűkkel ábrázolja, amelyekben a nyomtatott nagybetűk részét képezik a vonalak által körbezárt terekben elhelyezett, apró, rózsaszínű szívecskék. A szóelem mellett egy sötétszürke, integető elefánt ábrája látható.

[4] Hivatkozott emellett a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjára utalva arra, hogy a bejelentést megelőzően az megjelölés megjelölést már használta a saját termékeivel összefüggésben. Hangsúlyozta, hogy bár a kérelmező az védjegy védjegy ellen törlési eljárást indított, ám az jogerősen elutasításra került, és arra is, hogy nemcsak ő, hanem mások is gyakran használják az oltalmazni kért megjelölést. Saját korábbi belföldi használatát illetően utalt a Fővárosi Bíróság 1.P.22.265/2001/8. számú részítéletére, amely megállapította, hogy az ellenérdekű fél már 1994 májusa előtt is használta az oltalmazni kért megjelölést, míg a kérelmező e megjelölést csak 1994 december végétől használta.

[5] A kérelmező válasznyilatkozatában hivatkozott a törvényszék hatályon kívül helyező végzésében rögzített azon tényre, amely az ő bejelentést megelőző 15 éven át tartó folyamatos, intenzív megjelöléshasználatát megállapította. Utalt továbbá saját piacvezető szerepére és arra, hogy az ellenérdekű fél a korábbi elsőbbségű védjegyével az összetéveszthetőség nem állapítható meg, részben az ellentartott védjegy megkülönböztető képességének csekély voltára, illetve hiányára, részben az ábrás elemeknek a kérelmező bejelentett megjelölésétől való eltérő voltára tekintettel.

[6] A Hivatal a 46. sorszámú határozatával a védjegybejelentést elutasította, a felszólalást megalapozottnak találta. Megállapította, hogy a bejelentett szóösszetételt alkotó mindkét szóelem egyaránt domináns elemnek tekinthető, míg az ellentartott védjegy domináns elemei nem csak az védjegy szóelemek, hanem az ülő elefánt ábrája is, hiszen az a szóelemekkel közel azonos méretű. Vizuális szempontból a lajstromozni kért megjelölést nagymértékben hasonlónak ítélte a korábbi elsőbbségű védjegyhez, tekintettel arra, hogy a szóelemek mindössze a szóvégi „VÓ” tagban térnek el egymástól. A Hivatal fonetikai szempontból is hasonlónak ítélte a megjelöléseket, valamint konceptuális tekintetben is összetéveszthetőnek tartotta az ellentartott védjegyet és a bejelentett megjelölést. A Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában megjelölt lajstromozást gátló ok tekintetében akként foglalt állást, hogy az ellenérdekű fél által csatolt bizonyítékok nem igazolnak széleskörű és intenzív megjelöléshasználatot, amelynek következtében a fogyasztók az megjelölés megjelölést egyértelműen az ellenérdekű féllel azonosítanák, az ő tevékenységével hoznák összefüggésbe, így azok nem alkalmasak a megjelölés korábbi tényleges használatának alátámasztására.

[7] A hivatali határozattal szemben a kérelmező megváltoztatás iránti kérelmet nyújtott be. Elsődlegesen a hivatali határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a bejelentett megjelölés védjegykénti lajstromozását kérte. A tényállás további pontosítása körében előadta, hogy saját megjelölés termékét évi 50.000 db mennyiségben értékesíti a magyar piacon. Az ellenérdekű fél porszívós orrszívó termékét márkanév1, márkanév2 és márkanév3 márkanévvel kiegészítve már 1996-tól, azonban forgalmazási engedély hiányában értékesítette. Ennél korábbi használatot az ellenérdekű fél igazolni nem tud. Állította, hogy az megjelölés-t önállóan, egyéb márkanévvel kiegészítése nélkül is használja, más márkanévvel történő használatra (márkanév4, márkanév5) csupán azért került sor, mert más országban is forgalmazta termékét, ahol a játékos megjelölés nyelvi lelemény nem lenne érthető. Ismételten hivatkozott a törvényszék hatályon kívül helyező jogerős határozatára, amely megállapította, hogy a bejelentett megjelölés rendelkezik megkülönböztető képességgel. Utalt arra, hogy e megjelölést 2004. óta domain névként is használja. Eljárási szabálysértésként a Vt. 40. § (3) bekezdésére hivatkozott, amelyet a

Hivatal akkor szegett meg álláspontja szerint, amikor az ellenérdekű fél legutolsó, 2016. október 18-i nyilatkozatát neki nem kézbesítette, elzárva így a válasznyilatkozat lehetőségétől. Hangsúlyozta, hogy megváltoztatás iránti kérelme kizárólag az összetéveszthetőség, mint viszonylagos kizáró ok tekintetében hozott döntést érinti, a korábbi belföldi használattal kapcsolatos megállapításokat nem kívánja vitatni. A jelentéstartalombeli hasonlóság körében arra utalt, hogy az megjelölés megjelölés rendelkezik megkülönböztető képességgel, míg az védjegy szóelemről ez nem mondható el. Költségigénnyel élt, amelynek összegét 266.700 forintban jelölte meg és annak alátámasztására számlát csatolt.

[8] Az ellenérdekű fél a hivatali határozat helybenhagyását, a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte. Költségigénnyel élt, amit a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) alapján áfával növelt összegben kért megállapítani. Hangsúlyozta, hogy bár az általa benyújtott írásbeli nyilatkozat valóban nem került a kérelmező részére megküldésre, ez azonban orvosolható, mivel a kérelmezőnek a megváltoztatás iránti kérelemben lehetősége nyílt nyilatkozata megtételére. Kifejtette, hogy az megjelölés szavakat nemcsak ő és az ellenérdekű fél, de egyéb piaci szereplők is rendszeresen használják hasonló jellegű termékeik megnevezéseként, és e fogalom elterjedt a közbeszédben, újságcikkekben, termékismertetőkből is. Álláspontja szerint a kérelmező célja más piaci szereplők elzárása az orrszívó és porszívó szavak használatától.

[9] Az elsőfokú bíróság a 2017. június 15-én kelt 1.Pk.21.694/2017/8. számú végzésével a megváltoztatás iránti kérelmet elutasította és kötelezte a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 25.400 forint eljárási költséget. Határozatát a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára, 40. § (3) bekezdésére, 91. § (2) bekezdés b) pontjára, valamint a Vt. 79. §-a alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (r.Pp.) 78. § (1) bekezdésére alapította.

[10] Mindenekelőtt rögzítette, hogy a megváltoztatás iránti kérelem körében a bejelentett megjelölés és a korábbi elsőbbségű védjegy összetéveszthetősége tekintetében tett megállapítások helytállóságát vizsgálta, ezért a kérelmezőnek és az ellenérdekű félnek a forgalmazott termékmennyiséggel, és a korábbi belföldi használattal kapcsolatosan tett nyilatkozatai jelen eljárásban érdemben nem vizsgálhatóak.

[11] A lényeges eljárási szabálysértés körében a bíróság azt hangsúlyozta, hogy a csatolt iratokból megállapíthatóan az ellenérdekű fél 2016. október 18-i beadványának megküldésére a kérelmező részére nem került sor, ezzel a Hivatal a Vt. 40. § (3) bekezdésében foglaltakat megsértve járt el. A hivatali határozat hatályon kívül helyezésére azonban kizárólag lényeges eljárási szabálysértés esetén van mód, azt a tényt pedig, hogy az ellenérdekű fél eljárás során tett nyilatkozatára módjában állt reflektálni maga a kérelmező sem vitatta. Emellett a határozat meghozatalát megelőző utolsó előkészítő iratában az ellenérdekű fél kizárólag a korábbi belföldi használattal kapcsolatosan tett előadást és csatolt azt alátámasztó okirati bizonyítékokat, amelyet a kérelmező megváltoztatás iránti kérelme nem érintett, így a hivatali eljárási szabálysértés a kérelmező számára nem járt lényeges érdeksérelemmel.

[12] Az elsőfokú bíróság – vizsgálva a bejelentett megjelölés és az ellentartott védjegy összetéveszthetőségét – a hivatali állásponttal szemben az ellenérdekű fél védjegyének integető elefánt figuráját csupán díszítő funkciójú, dominánsnak nem tekinthető elemnek találta, annak ellenére, hogy az az ábrás védjegy szóeleméhez hasonló méretű. Kifejtette, hogy az elsősorban gyerekek számára készült termékeken a játékos állatfigurák alkalmazása megszokott, az arra utal, hogy milyen fogyasztói kört kíván megcélozni az adott áru.

[13] A törvényszék akként foglalt állást, hogy bár a bejelentett megjelölés megkülönböztető képessége fennáll, az azonban alacsony mértékű tekintettel arra, hogy az integető elefánt figurán kívül más elemet nem tartalmaz, így nyilvánvalóan a két szóelemet kell összevetni az ábrás védjeggyel. Hangsúlyozta, hogy bár az ábrás védjegy betűtípusában, illetve az azt kísérő grafikai elemekben jelentős különbség van a bejelentett megjelöléshez képest, ennek azonban fonetikai és konceptuális szempontból nincs jelentősége, csupán vizuálisan. Ami pedig az ellentartott védjegy és a bejelentett megjelölés szóelemeinek vizuális összevetését illeti az elsőfokú bíróság egyetértett a Hivatallal abban, hogy azok csupán a „VÓ” szóelemben különböznek. Mindezekből a törvényszék arra következtetett, hogy vizuálisan a bejelentett megjelölés és az ellentartott védjegy csupán kismértékben téveszthető össze.

[14] A fonetikai összevetést illetően az elsőfokú bíróság szintén a Hivatal álláspontját osztotta, amely szerint a szó eleji hangsúlyos szótagok az „i” hang hosszát leszámítva lényegében teljesen megegyezők, különbség mindössze a szóvégi „VÓ” hangokban mutatkozik. Fonetikai szempontból tehát az összetéveszthetőség veszélye a törvényszék álláspontja szerint fennáll.

[15] Konceptuális szempontból vizsgálva a megjelöléseket az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott - hasonlóan a Hivatalhoz -, hogy az védjegy szóösszetétel önmagában csupán egy játékos nyelvi lelemény, amelynek konkrét jelentése nincs. Az adott fogyasztó azonban az árujegyzékben felsorolt termékekkel kapcsolatba hozva nyilvánvalóan az orrszívó és porszívó jelentést tulajdonítja neki csakúgy, mint a bejelentett megjelölés esetében. Minthogy mindkét megjelölés ugyanazt a jelentéstartalmat hordozza, ezért az összetéveszthetőség veszélye e tekintetben is fennáll.

[16] Bár a vizuális összetéveszthetőséget az elsőfokú bíróság alacsonynak találta, álláspontja szerint azonban az összetéveszthetőséget a fonetikai és konceptuális szempontú hasonlóság megalapozza. A Hivatal ezért helytállóan jutott arra a következtetésre a törvényszék álláspontja szerint, hogy a bejelentett megjelölés az összetéveszthetőségig hasonló a korábbi elsőbbségű védjegyhez.

[17] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a megváltoztatás iránti kérelmet alaptalannak találta, ezért azt elutasította. A kérelmezőt a Vt. 79. §-a alapján alkalmazandó r.Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az ellenérdekű fél oldalán felmerült eljárési költség megfizetésére, amelynek összegét az Ükr. 3. § (1) bekezdés a) pontja és 4/A. §-a alapján – az ügy átlagosnál összetettebb voltára, illetve az ellenérdekű fél által készített egy előkészítő iratra és a tárgyaláson történő megjelenésre tekintettel – 20.000 forint + áfában, azaz 25.400 forintban állapított meg.

[18] A határozattal szemben a kérelmező fellebbezést nyújtott be, amelyben elsődlegesen az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a védjegybejelentés lajstromozásának elrendelését kérte. Álláspontja szerint a törvényszék az iratellenesen megállapított tényállásból téves és megalapozatlan jogi következtetést vont le, emellett jogszabálysértően túlterjeszkedett törvényi hatáskörén.

[19] Azt hangsúlyozta, hogy a kérelmező a védjegybejelentési eljárásban már bizonyította, hogy az megjelölés szóösszetétel megszerezte a megkülönböztető képességet (3.Pkf.25.161/2012/4. számú végzés). Az elsőfokú bíróság ennek ellenére azt állapította meg, hogy a bejelentett megjelölés megkülönböztető képessége fennáll, azonban alacsony. A kérelmező álláspontja szerint az eljárásban is csatolt, terjedelmes bizonyítékok alkalmasak annak bizonyítására, hogy a használat következtében magas megkülönböztető képességre tett szert a bejelentett megjelölés, sőt az Magyarországon a Vt. 4. § (2) bekezdése értelmében belföldön lajstromozás nélküli, közismert védjegynek számít.

[20] A kérelmező további fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság azzal, hogy olyan indokok alapján utasította el a kérelmező védjegybejelentését, amelyek az alap hivatali eljárásban nem kerültek megállapításra, túlterjeszkedett a jogkörén. A r.Pp. 215. §-a értelmében ugyanis a megváltoztatási kérelem és ellenkérelem keretei között kellett volna maradnia. Az ellenérdekű fél az elsőfokú bíróság által tett megállapításokhoz hasonló előadásokat nem tett és bizonyítási eljárást nem kezdeményezett, így az elsőfokú bíróság hatáskörét túllépve, saját belátása szerint, nem bizonyított tények alapján állapította meg a fentieket, amelyek az érdemi döntést - a megváltoztatási kérelem elutasítását - jelentősen befolyásolták.

[21] A kérelmező szerint az elsőfokú bíróság végzése jogszabálysértő, mivel amennyiben a Hivatal határozatát a megváltoztatási kérelem vagy az ellenkérelem keretei között meg kívánja változtatni, azaz akár a rendelkező résztől, akár annak indokolásától el kíván térni, úgy a Hivatal döntését meg kell változtatnia, tekintettel a Vt. 93. § (1) bekezdés első mondatára, ez esetben pedig az elsőfokú bíróság végzése a Hivatal döntésének helyébe lép. Ilyet a törvényszék nem mondott ki, csupán a kérelmező megváltoztatási kérelmét utasította el, ezért végzése jogszabálysértő, valamint jogbizonytalanságot is okoz, így azt hatályon kívül kell helyezni.

[22] Előadta még a kérelmező, hogy az ellenérdekű fél oldalán semmilyen érdeksérelem nem következhet be azáltal, ha a védjegybejelentést lajstromozzák, mivel a terméket, illetve az megjelölés szóösszetételt a fogyasztók bizonyítottan a kérelmezőhöz kötik, tekintettel a kérelmező hosszantartó és korábbi használatára és az annak következtében elért közismertségére. Érdeksérelem a kérelmező oldalán merülhet fel, amennyiben az ellenérdekű fél jogellenesen lajstromozott védjegye a kérelmező által kitalált és belföldön lajstromozás nélkül közismert védjegyének későbbi lajstromozását meggátolja.

[23] Az ellenérdekű fél a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

[24] A kérelmező a 2017. szeptember 21-én benyújtott beadványában az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő arra alapítva, hogy az ellenérdekű fél lajstromszám1 lajstromszámú védjegy (színes ábrás) védjegye ellen törlési kérelmet nyújtott be, melynek tényét igazolta.

[25] A Fővárosi Ítéltábla 2018. február 15-én kelt 8.Pkf.26.858/2017/4. számú végzésével az eljárást felfüggesztette a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtt a lajstromszám1 lajstromszámú védjegy törlése iránt indult eljárás jogerős befejezéséig. Felhívta egyúttal a feleket, hogy a törlési eljárás jogerős befejezését 8 napon belül jelentsék be a másodfokú bíróságnak.

[26] Az ellenérdekű fél a 2023. szeptember 20-i beadványában bejelentette, hogy az eljárás felfüggesztésének alapjául szolgáló, a lajstromszám1 lajstromszámú védjegy törlése iránti eljárás a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.261/2022/4. számú végzésével a törlési kérelem elutasításával befejeződött, a jogerős végzés elleni felülvizsgálatot pedig a Kúria megtagadta. A kérelmező a 2023. október 9-i beadványában szintén bejelentette a védjegy törlése iránt folyamatban lévő eljárás befejeződését és kérte az eljárás folytatását, illetve ismételt szóbeli meghallgatás tartását.

[27] A Fővárosi Ítéltábla 2023. november 28. napján ismételt szóbeli meghallgatást tartott, amelyen a kérelmező fenntartva az elsőfokú eljárásban, valamint a fellebbezésben előadottakat, továbbra is állította, hogy a bejelentett megjelölést a hosszan tartó használat következtében a fogyasztók hozzá kötik. Véleménye szerint az összetéveszthetőség veszélye nem áll fenn, amelyet a felek párhuzamos használata is alátámaszt, a két megjelölés között egy ún. együttélés alakult ki, így meglátása szerint „elférnek egymás mellett” a piacon. A közismertség alátámasztására csatolta a újság című hetilap 1994 évi számát, az ehhez tartozó megrendelő lapot és számlát, valamint egy, a példányszám eladását igazoló dokumentumot, amellyel azt kívánta alátámasztani, hogy a bejelentett megjelölés brand-ként terjedt el és az megjelölés önálló megjelölésként került használatra.

[28] Emellett csatolta és az előadásaként kérte figyelembe venni a Nyelvtudományi Intézet részéről személyi tudományos kutató szakvéleményét, amelyben a nyelvi szakértő leírta, hogy a bejelentett megjelölés nyelvi lelemény, így nem téveszthető össze az ellentartott védjeggyel. Az ellenérdekű fél az elsőfokú bíróság határozatának helybenhagyására irányuló kérelme mellett azt hangsúlyozta, hogy mindketten elférnek a piacon egymás mellett, a kérelmező továbbra is használhatja a védjegyet, anélkül, hogy a megjelölése védjegyként bejegyzésre kerülne, azonban azt is megjegyezte, hogy a kérelmező a megjelölést mindig az „márkanév⁴” megjelölés mellett és kötőjellel széttagolva használta. Végül a meghallgatáson csatolt bizonyítékok tekintetében kiemelte, hogy ahhoz hasonló bizonyítékok már a védjegytiltási eljárásban is előkerültek, illetve a kérelmező nem volt elzárva attól, hogy azokat korábban benyújtsa.

[29] A fellebbezés alaptalan.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésére okot adó, az r.Pp. 252. § (2) bekezdésében rögzített, az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási szabálysértést nem észlelt. Ezért – az elsőfokú végzés megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött, az r.Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között.

[31] Az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a Fővárosi Ítéltábla osztotta, annak megváltoztatására a fellebbezés alapján sem látott indokot. A fellebbezésben kifejtettek tekintettel az elsőfokú végzés helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza.

[32] A másodfokú eljárásban az ítéltáblának a fellebbezésre figyelemmel abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az elsőfokú bíróság döntése a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjába ütközik-e, valamint ellentétes-e a következetes ítélkezési gyakorlattal.

[33] A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti viszonylagos kizáró ok alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; ideértve azt az esetet is, amikor az összetéveszthetőség amiatt áll fenn, mert a fogyasztók a megjelölést a korábbi védjegyhez gondolati képzettársítás útján kapcsolhatják.

[34] A kérelmező az összetéveszthetőséggel összefüggésben azt állította, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte azt, hogy a megjelölés megkülönböztető képessége az ellentartott védjeggyel összevetve alacsony, annak ellenére a megjelölés hosszantartó és korábbi használatát, így annak közismertségét megfelelően igazolta. Az tehát a használat következtében magas megkülönböztető képességre tett szert.

[35] Az ítéltábla a kérelmező meghallgatáson – a hosszantartó használatra, illetve a közismertségre – tett előadásával összefüggésben csupán visszautal a 8.Pf.25.261/2022/4. számú határozatban foglaltakra, amelyben e körben részletesen kifejtette álláspontját, így azt jelen eljárásban is irányadónak tekinti, annak szükségtelen megismétlése nélkül.

[36] Az összetéveszthetőség szempontjait az Európai Bíróság C-251/95, Puma-Sabel-döntése fektette le, amelyet a joggyakorlat azóta is követ. Eszerint a megjelölések összetéveszthetőségének megítélésakor az átlagfogyasztóra gyakorolt összbemórából kell kiindulni, szem előtt tartva, hogy a fogyasztók általában nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a szóelemnek, mivel arra könnyebben emlékeznek, illetve azt a későbbiekben könnyebben idézik fel. Emellett a vizsgálat során ki kell térni arra, hogy a megjelölések vizuálisan, fonetikailag, illetve konceptuálisan mennyire hasonlóak, és ez a hasonlóság eléri-e az összetéveszthetőség szintjét. Az összetéveszthetőség kérdésének elbírálásánál a védjegyek domináns elemeit kell összevetni egymással, továbbá mérlegelni kell, hogy az egyéb elemek (a domináns elemek hasonlósága esetén is) biztosítanak-e kellő megkülönböztetést az átlagos fogyasztók számára.

[37] Az összetévesztés veszélyének átfogó értékelésakor az átlagosan tájékozott, figyelmes és értelmes fogyasztóból kell kiindulni, ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy a fogyasztónak csak ritkán nyílik alkalma, hogy az árujelzőket közvetlenül összehasonlítsa, és kénytelen arra a pontatlan emlékezeti képre támaszkodni, amely a tudatában él (C-432/97. Lloyd-döntés).

[38] Az elsőfokú bíróság helyesen, a kialakult gyakorlatnak megfelelően vetette össze a megjelölést az ellentartott védjeggyel, megvizsgálva azok vizuális, fonetikai és konceptuális szempontú összetéveszthetőségét. A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék Hivatallal egyező indokait, amely szerint mindkét megjelölés tekintetében a fogyasztók számára a szóelem az, ami szembe ütköző, a fogyasztók figyelmét az orientálja, attól függetlenül, hogy az megjelölés bejelentett megjelölésben a szóelem mellett mintegy díszítő funkcióként egy integető elefánt figura is szerepel. E körben az elsőfokú bíróság azt is helytállóan rögzítette, hogy vizuálisan a bejelentett megjelölés és az védjegy ellentartott védjegy csupán kismértékben téveszthető össze.

[39] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a bejelentett megjelölés és az ellentartott védjegy fonetikai szempontból nagy mértékben hasonló. Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság végzésében foglaltakat, amely szerint mindkét megjelölés tekintetében a fogyasztók számára a szóelem az, ami szembe ütköző, függetlenül attól, hogy a kérelmező az megjelölés megjelölést nem csak önállóan, hanem az „márkanév⁴” szóelemmel együtt is használta. Jelen esetben ugyanis a szó eleji hangsúlyos szótagokból kell kiindulni, mivel amennyiben a fogyasztók az üzletben megvásárolják a megjelöléssel ellátott terméket, mindenképpen a szó fogja őket megragadni, a termék vásárlásakor a kifejezést fogják kimondani, amely szóelem mindkét megjelölésben nagymértékben azonos. Mindezekre

figyelemmel a fonetikai hasonlóság az védjegy ellentartott védjegy és az megjelölés bejelentett megjelölés között a másodfokú bíróság álláspontja szerint is fennáll.

[40] Az ítéltábla nem értett egyet a fellebbezéssel abban, hogy az megjelölés bejelentett megjelölés a hosszantartó és korábbi használata, így a közismertsége miatt orientálja a fogyasztót.

[41] Az Európai Bíróság a C-39/97. számú CANON-ügyben kifejtette, hogy a hasonlóság megítélésekor az adott áruk és szolgáltatások valamennyi releváns jellemzőjét figyelembe kell venni. Különös jelentőséggel bír e körben azok természete, a végső felhasználók köre, a használatuk módja, valamint az, hogy az összevetett áruk, szolgáltatások a piacon egymással versenyeznek, esetleg egymást kiegészítik-e.

[42] Alappal osztotta a törvényszék a Hivatal konceptuális hasonlóság körében kifejtett érveit, amelynek lényege szerint a fogyasztó mind az védjegy ellentartott védjegyhez, mind az megjelölés bejelentett megjelöléshez az árujegyzéket megtekintve az orrszívó és porszívó jelentéseket társítja, amelyeknek jelentéstartalma azonos.

[43] Mindezekből megalapozottan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a Hivatalnak a védjegybejelentést a 10. áruosztályban elutasító határozata megváltoztatásának nincs helye, mert a megjelölések és az érintett áruk hasonlósága miatt a megjelölések összetéveszthetőek.

[44] A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Vt. 79. §-a és a 93. §-a alapján alkalmazandó r.Pp. 259. §-a és a 253. § (2) bekezdése szerint – annak helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[45] Az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező kérelmezőt a Vt. 79. §-án keresztül érvényesülő r.Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az ellenérdekű fél oldalán felmerült, az Ükr. 3. § (3) és (5) bekezdés alapján 30.000 forint + áfa összegű (5 órányi tevékenységet kitevő) ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére.

Budapest, 2023. november 28.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Helga s.k.
bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró